43

ශාස්ත්‍රීය ක්ෂේම භූමිවලින් නික්ම ගෝලීය අභියෝගවලට පිළිතුරු සෙවීමේ අවශ්‍යතාව

මහාචාර්ය රංජිත් සේනාරත්න

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ 2012 වර්ෂයේ ව්‍යාවහාරික විද්‍යා පීඨයේ උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයේ දී උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය පැවැත්වීමට ඇරයුම් ලැබීම මා ලද ගෞරවයකි. උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය ඕනෑම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයකුගේ ජීවිතයේ සුවිශේෂ අවස්ථාවකි. එමෙන් ම එය ලොව සැම තැන්හිදීම පවුලේ සාමාජිකයන් සහ ප්‍රියයන් හා එක්ව ප්‍රීතියෙන් සමරනු ලබන අවස්ථාවකි. අද දින උපාධි ලබා ගන්නා උපාධිධාරීන්ට මගේ ආසිංසනය පිරිනැමීමට මම මෙය අවස්ථාවක් කර ගනිමි. මාගේ දේශනය වන ශාස්ත්‍රීය ක්ෂේම භූමිවලින් නික්ම ගෝලීය අභියෝගයන්ට පිළිතුරු සෙවීමේ අවශ්‍යතාව යන්න උදෙක්ම අද දින මෙම ගෞරවාන්විත විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ඔබ්බට යන ඔබ අරමුණු කරගෙන ඇත.

විශ්වවිද්‍යාල වනාහි ජාතියේ බුද්ධ කෝෂ්ඨාගාර වේ

ශ්‍රී ලංකාව තුළ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල 5ක් ක්‍රියාත්මක වන අතර මෙම විශ්වවිද්‍යාලයන්හි 4500ක් පමණ යුතු ආචාර්ය මණ්ඩලයක් නියුතු වේ. එම ආචාර්ය මණ්ඩලයන්හි 500 කට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් මහාචාර්යවරුන් වන අතර 2000කට ආසන්න ආචාර්ය උපාධිධාරී හෝ ශාස්ත්‍රපති උපාධිධාරී ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්යවරු පිරිසක් සිටිති. මෙයින් ප්‍රසංසනීය ජ්‍යෙෂ්ඨ ආචාර්යවරුන් සංඛ්‍යාව අන්තර්ජාතික අත්දැකීම් සහිත බලාපොරොත්තු තැබිය හැකි විද්‍යාඥයින් වන අතර ඔවුහු සිය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රමගමණය වෙනුවෙන් සහ එම දැනුම බෙදාහැරීමේ ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙන් කැප වී සිටිති. ජාතික විද්‍යා පදනම විසින් 2004 වර්ෂයේ දී සිදු කරන ලද අධ්‍යයනයකට අනුව විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරු ලංකාවේ සමස්ත පර්යේෂකයන් හා නිපැයුම්කරුවන් ගොන්නෙන් 60% කට වැඩි ප්‍රතිශතයක් නියෝජනය කරති.

මීට අමතරව, අපගේ විශ්වවිද්‍යාලයන්හි 60,000කට වැඩි උපාධිධාරීහු සහ 4000 කට ආසන්න ප්‍රශ්චාද් උපාධි අපේක්ෂකයෝ සංඛ්‍යාවක් ඉංජිනේරු, වෛද්‍ය, දන්ත වෛද්‍ය, පශු වෛද්‍ය, ස්වාභාවික විද්‍යා, කෘෂි විද්‍යා, මානව ශාස්ත්‍ර, සමාජීය විද්‍යා, කළමනාකරණ හා නීති ආදි වන නොයෙකුත් පීඨයන්හි අධ්‍යයන කටයුතුවල නියැලෙති. දිවයිනේ පාසල් ශිෂ්‍යයන්ගෙන් 2% ක් පමණ වන පිරිසක් පමණක් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබාගැනීමේ භාග්‍යය දිනා ගනිති. එම නිසා, මෙම ශිෂ්‍යයන් රටේ තරුණ පිරිසෙහි සාරය නියෝජනය කරන බව නොඅනුමානය.

වර්තමානයේ දී, වසරකට රුපියල් මිලියන විසිදහසක්, එනම් රුපියල් බිලියන විස්සකට වැඩි මුදලක් වාර්ෂිකව උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා මෙරට වැය කෙරේ. උපාධිධාරියෙකු බිහි කිරීම සඳහා රජය අවම වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ පහකට ආසන්න මුදලක් වැය කෙරේ. මෙම මුදල උපාධි පාඨමාලාව හා අධ්‍යාපනය විශ්වවිද්‍යාලය යන කරුණු මත අඩු වැඩි වෙයි. මීට අමතරව, අප නිදහස් යයි පවසන නමුත්, වසර 1 සිට 13 දක්වා වන පාසල් අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා විශාල මුදලක් වැය

කෙරේ. නොබෙල් සම්මානලාභී මිල්ටන් ෆ්‍රීඩ්මාන් (Friedman) ලොව නොමිලේ ලැබෙන කිසිවක් නොමැති බවත් සියලු දේ සඳහා කිසිවෙකු විසින් හෝ විසින් මිලක් ගෙවන බවත් පවසා ඇත. මෙය නිදහස් අධ්‍යාපනය විෂයෙහි සලකා බැලූ කල එය පොදු ජනතාවගේ දහදියේ වැර වෑයමේ හා ශ්‍රමයේ බලයෙන් රැකෙන බව පෙනී යයි. එයෙහින් විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු සමස්ත විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රජාවම තමන් සතු සමාජමය වගකීම පිළිබඳ සවිඥානික වී තමන් ජීවත් වන සමාජයේ ප්‍රගමනයට ඍජු දායකත්වයක් ලබා දිය යුතුය. අවම වශයෙන් එක් විශ්වවිද්‍යාලයක් හෝ එක් පළාතක් තුළ පිහිටා ඇති බැවින් සිය බුද්ධිමය හා යටිතල සම්පත් සංවර්ධන කාර්ය අරබයා යෙදවීමෙන් ජාතික සංවර්ධනයේ කොටස්කරුවන් වීමට විශ්වවිද්‍යාලවලට හැකියාවක් ඇත.

දුරස්ථභාවයෙන් තොර වඩාත් ප්‍රජාමූලික වූ පැවැත්මක්

විශ්වවිද්‍යාල මහජන ආයතන වශයෙන් සලකන සමාජයක් තුළ, මහජන සුභසිද්ධිය සැලසීමට ක්‍රියා කිරීම වැදගත් හා අත්‍යවශ්‍ය වේ. ලොව පුරා රජය මහජන මුදලින් යැපෙන විශ්වවිද්‍යාල වඩාත් සමාජයට වැඩදායී ආයතන බවට පත්කිරීමට යත්න දරමින් සිටී. නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයන් හා වැඩ ලෝකයේ වෘත්තීන් නිපුණතා සහිත උපාධිධාරීන් අපේක්ෂා කරන අතර සමාජය සහ ප්‍රජාව උපාධිධාරීන්ගෙන් නිර්මාණශීලීත්වය හා දැනුවත් නායකත්වයක් හා කල්පනාකාරී වෘත්තීමය ශක්‍යතාවක් බලාපොරොත්තු වේ. මෙලෙස විවිධ සමාජ කොටස්කරුවෝ උපාධිධාරීන් වෙතින් විවිධ වූ නිපුණතා දැනුම හා උගත් දෙය තමන්ගේ හා රටේ අභිවෘද්ධිය සඳහා යොදා ගැනීමේ හැකියාව බලාපොරොත්තු වෙති. එම අපේක්ෂා ඉටු කිරීමට නම් විශ්වවිද්‍යාල ඉගෙනුම් හා පර්යේෂකයන්ට අමතරව සමාජයේ බුද්ධිමය, සමාජීය, ආර්ථික, පාරිසරික, ආධ්‍යාත්මික හා සංස්කෘතික අවශ්‍යතා ඉටුකිරීම කෙරෙහි සිය සම්පූර්ණ හා අඛණ්ඩ අවධානය යොමුකළ යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සැලකිය යුතු ජනසංඛ්‍යාවක් මූලික පහසුකම් හා සේවා නොමැතිව ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල තවමත් ජීවත් වෙති. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි අතිමහත් ශක්‍යතා, කුසලතා හා නිපුණතා ප්‍රමාණයක් නිද්‍රෝපගතව පවතින අතර මෙම නිද්‍රෝපගත විභවතා ග්‍රාමීය සංවර්ධනය සඳහා යොදාගත යුතුය. ආචාර්ය අබ්දුල් කලාම් පැවසූ පරිදි බල ගන්වන ලද තරුණ සිත් සතන් ලොව ප්‍රබලතම සම්පත වේ. මෙම සම්පත අහසින්, පොළොවෙන් හෝ මුහුදු පත්ලෙන් සොයාගත හැකි අන් සියලු සම්පත්වලට වඩා ප්‍රබලය. අප රටේ මිලියන විස්සක් වූ සිත්සතන් තුළ අපරිමිත බලයක් ගැබ්ව ඇත. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි නිර්මාණශීලීත්වයෙන් හා උත්සුක බවින් කුළුගැන්වුණු බොහෝ තරුණ පිරිස් වෙති. ඔවුන්ගේ සැඟවුණු ශක්‍යතා හා යටපත්ව ඇති කුසලතා කරලියට ගෙන ආ යුතුය. දැල්වුණු පහනකට පමණක් තවත් පහනක් දැල්විය හැකිය. කෙතරම් විශාල වගකීමක් හා සදාචාරමය බැඳීමක් මෙරට බුද්ධිමතුන් හා වෘත්තිකයන් වෙත පැවරී ඇත්ද? මෙම වැදගත් මොහොතේ ග්‍රාමීය තරුණ පිරිස්වල නිද්‍රෝපගත ශක්තිය බලගන්වා එම කුදුමහත් ශක්තිය ජාතියේ දියුණුව පිණිස යොදා ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව සංවර්ධිත රාජ්‍යයක් කිරීමේ කවර ව්‍යායාමක් තුළ වුව ග්‍රාමීය ජනතාව බලගැන්වීම මුඛ්‍ය උපායමාර්ගයක් විය යුතුය. ග්‍රාමීය සංවර්ධනය ශ්‍රී ලංකාවට දැනුම් ආර්ථිකයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ දී අවශ්‍යම අංගයකි.

එම නිසා විශ්වවිද්‍යාල හා අනෙකුත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතන තමන් අයත් වන සමාජය සමග සක්‍රියව සම්බන්ධ වීම ඉතා වැදගත් වේ. එසේ බාහිර සමාජය සමග සම්බන්ධ වීම අවශේෂ කාර්යයක් නොව සිය මුඛ්‍ය පරමාර්ථයක් ලෙස සිතා කටයුතු කිරීමට විශ්වවිද්‍යාලයන්ට දැන් කාලය එළඹ ඇත. එබැවින් සමාජය හා සහසම්බන්ධ වීම විශ්වවිද්‍යාල හර පද්ධතියේ මූලිකාංගයක් වශයෙන් සැලකිය යුතුය. විශ්වවිද්‍යාලයන්ට තවදුරටත් සමාජයෙන් දුරස්ථව සිටීමට හැකි නොවේ. විශ්වවිද්‍යාල සමාජය

හා ප්‍රජාව මුහුණ දෙන ජීවනෝපාය, ලෙඩරෝග, දරිද්‍රතාව, නූගත්කම, කෘෂි කර්මාන්තය, නිෂ්පාදනය, ඵලදායිතාව, අධ්‍යාපනය හා පරිසරය ආදී ක්ෂේත්‍රයන්හි පැන නගින ගැටළු ක්‍රමානුකූල හා පරිපූර්ණ අධ්‍යයනයන්ට බඳුන් කර වඩාත් ප්‍රතිඵලදායී විසඳුම් ඉදිරිපත් කළ යුතුය. මෙම ක්‍රියාවලිය සාර්ථක වීමට නම් විශ්වවිද්‍යාල හා බාහිර සමාජය අතර අන්තර්ක්‍රියාකාරීත්වය අහඹු හෝ සීමාන්තික හෝ එකක් නොවිය යුතුය.

මෙහිදී අපගේ විද්‍යාඥයන්ට සමාජ විද්‍යාඥයන්ගේ කාර්යභාරය ඉටුකරමින් සමාජ පරිවර්තනයකට දායක විය හැකිය. මෙම නව ධූරයේදී විද්‍යාඥයන් සිය විශ්වවිද්‍යාල, පර්යේෂණාගාර හා ආයතනවලින් නික්ම සිය ප්‍රජාව මධ්‍යයට පැමිණ ප්‍රජා සාමාජිකයන් හා එක්ව පුළුල් කතිකාවන් හා ක්‍රියාකාරීත්වයන් ගොඩනැංවිය යුතුය. සිය දැනුමෙන් පොදු ජන යහපත උදෙසා කවර ප්‍රයෝජන ගත හැකිදැයි ඔවුන් තම තමන්ගෙන්ම ඇසිය යුතුය. අපගේ විද්වතුන් ධනාත්මකව සිතන නොබියව ජනතා හිත සුව පිණිස කටයුතු කරන ජනතාවට ඵලදායි සේවාවන් ලබා දෙන්නන් විය යුතුය. වෙනත් විදිහකට පවසතොත් ඔවුන් ප්‍රායෝගික ශාස්ත්‍රඥයන් විය යුතුය. අපගේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් ධීවර හා ජලජ සම්පත් ඇමතිවරයාව සිටි කාලයේ දී ස්ථාපනය කරන ලද සාගර විශ්වවිද්‍යාලය ධීවර හා ආශ්‍රිත ක්ෂේත්‍රයන්හි පුහුණුව ලත් මිනිස් බල අවශ්‍යතාව සපුරාලීම හා මෙම ක්ෂේත්‍රයන්හි නියැලෙන්නන්ගේ ජීවන තත්ත්වය හා සමාජ තත්ත්වය ඉහළ නැංවීම යන අරමුණු මුල් කරගෙන පිහිටුවන ලදි. එහෙයින් එහි මෙහෙවර ප්‍රකාශයෙන් වෘත්තීය හා ශාස්ත්‍රීය පාඨමාලා අන්තර්ගතය ධීවර ප්‍රජාව ධීවර ක්ෂේත්‍රය හා එහි කොටස්කරුවන් වෙනුවෙන් සේවය කරතියි යන්න ගැබ්ව ඇත.

ප්‍රජාව සමග සහ සම්බන්ධ විය යුත්තේ ඇයි?

ප්‍රජාව හා සමාජය වෙනුවෙන් සේවය කිරීමට හැකි වීම ගෞරවයක් හා භාග්‍යයක් වේ. ජෝර්ජ් බර්නාඩ් ෂෝ ''මගේ ජීවිතය ප්‍රජාව සතු වේ. මට හැකි උපරිමය කිරීම මා ලද භාග්‍යයකි. මියෙන විට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් පුද්ගලයෙකුව සිටීමට මට අවශ්‍යය. මන් ද යත් වෙහෙස වී වැඩ කරන තරමට මාගේ දිවිය ඵලදායක වේ. ජීවිතය මට කෙටි කලකින් දැවී යන පහනක් නොවේ. එය මොහොතකට මා අත රැඳෙන පන්දමකි. එය ඊළඟ පරපුරට දිගු කිරීමට පෙර හැකි තරම් දීප්තියෙන් බැබළවීම මාගේ අපේක්ෂාවයි.'' යයි පවසා ඇත. විශ්වවිද්‍යාලයක ශ්‍රේෂ්ඨත්වය මනිනු ලබන්නේ එහි සාමාජිකයන්ගෙන් සමාජයට, රටට, ලෝකයට සිදුව ඇති සේවය අනුවය. අමරිකා එක්සත් ජනපදයේ කෝනෙල් විශ්වවිද්‍යාලයේ හිටපු සභාපතිවරයෙකු වූ ෆ්‍රෑන්ක් රෝඩ්ස් (Frank Rhodes) ''ප්‍රජාවකින් තොරව දැනුම ස්වචාරී වේ. හුදෙකලා වූ විද්‍යාර්ථියා පටු භාවයට ආධානග්‍රාහිත්වයට ගොදුරු වීමට වඩා ඉඩ ඇති වේ. තහවුරු නොකරන ලද සිතා ගැනීම් මත එල්බ ගන්නා ඔහු අධ්‍යාපනයේ අන්තර්ගත වන පාඨුල වූත්, දැනුවත් වූත් ප්‍රතිවිරුද්ධ අර්ථකථනයන්ගෙන් අභියෝගයට ලක් වූ හා, විවිධ වූ ද විෂම වූ ද අත්දැකීම්වලින් යුක්ත වූ විකල්ප දෘෂ්ටිකෝණයන්ගෙන් සුපෝෂිත වූත් වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන් පරිපූර්ණ වූත් දැනුමකට හිමිකරුවෙක් නොවෙයි. ප්‍රජාවක් නොමැති තැන්හිදී සොයාගැනීම් සීමාන්තික වේ. ඒ තනි ඥාන ගවේෂකයාගේ චින්තනයේ නිර්මාණාත්මක ගුණයෙහි හෝ අද්විතීය භාවයෙන් වන මඳ බවක් නිසා නොව ඔහුගේ ඇයගේ නිගමන අභියෝගයට ලක් නොවීම හා තහවුරු නොවීම යන කරුණු හේතුවෙනි. පෞද්ගලික වූ දැනුම වනාහි අස්ථානගත වූ දැනුමයි'' යන්න පවසා ඇත. ප්ලේටෝ අපට මතක් කර දුන් පරිදි ''ශාස්ත්‍ර ඥානයේ හිණිපෙත්තේ සිටින අය තමන්ටම වෙන් වූ පරිසරයකට සීමා නොවිය යුතුය. ඔවුහු සිය උඩුමහල්තලවලින් බැස සාමාන්‍ය ජනතාව හා හැසිරිය යුතුය, ඔවුන් උහුලන දිවි බරෙහි රස විඳ බැලිය යුතුය. එවිට ඔවුන් ලද වසර ගණනක විශේෂ පුහුණුව හා ඒ සඳහා දැරූ වෑරවෑයම සාධාරණීයකරණය වනු ඇත.''

අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ පිළිගත් විශ්වවිද්‍යාලයකින් ලද ආචාර්ය උපාධියකින් ආඪ්‍යව මොහොමඩ් යූනුස් බංගලාදේශයේ බරසාර ආර්ථික න්‍යායයන් උගන්වමින් කල්ගෙවීවේය. අනතුරුව මෙවැනි ඉහළ මට්ටමේ ආර්ථික න්‍යායයන් ඉගැන්වීමේ ප්‍රයෝජනය ප්‍රශ්න කිරීමට පටන් ගත්තේය. විශේෂයෙන්ම විශ්වවිද්‍යාලය අවට ජනතාව දරුණු මන්දපෝෂණයකට ගොදුරුව මරණයට අත වනමින් සිටිනා කල්හි එවැනි ආර්ථික න්‍යායන්හි අදාළත්වය ඔහුට ප්‍රශ්නකාරී විය. මෙසේ දුක් විඳින ජනතාව වෙත ගිය යූනුස්ට අවබෝධ වූයේ කුඩා මූල්‍ය ආධාරයකින් දිළිඳු ජනතාවගේ ජීවිතයේ විශාල වෙනසක් කළ හැකි බවය. මෙම දැනුම ඔහු ලාභ අපේක්ෂා නොකරන සූක්ෂම ණය යෝජනා ක්‍රමයක් දිළිඳු ජනතාව වෙත හඳුන්වා දීමට මෙහෙයවූයේය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වයේ හා ආදායම් මට්ටමේ විශාල වෙනසක් සිදු විය. 2006 දී යූනුස් ග්‍රාමීය බැංකු මගින් කරන ලද සේවය උදෙසා නොබෙල් සාම ත්‍යාගයෙන් පිදුම් ලැබුවේය.

ලෝකයේ බොහෝ ප්‍රදේශයන්හි විශ්වවිද්‍යාල සංවර්ධනයේ හා සම්පත් ජනනයේ උත්ප්‍රේරක හා නියෝජිතයන් බවට පත්ව තිබේ. ඔවුහු තම බුද්ධිමය හා යටිතල සම්පත් නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයන්හි වර්ධනය, ප්‍රදේශීය හා ජාතික සංවර්ධනය උදෙසා මෙහෙයවති. ඒ නිසා ඉතා විශිෂ්ට ලෙස සංවර්ධනය වූ නගර ආශ්‍රිතව නගරයේ බුද්ධිමය සමාජය හා සංස්කෘතික සචලතාව හා සංවර්ධනයට දායක වන්නා වූ විශිෂ්ට ගණයේ විශ්වවිද්‍යාල පවතී. දැනුම පදනම් වූ ගෝලීය ආර්ථිකයක් තුළ නගරයක වර්ධනය හා විශ්වවිද්‍යාලයක වර්ධනය අතර සබඳකමක් දක්නට ලැබීම පුදුමයට කරුණක් නොවේ. මෙම සහසම්බන්ධනයට පැහැදිලි උදාහරණ වශයෙන් අමරිකා එක්සත් ජනපදයේ කැලිෆෝනියා නගරය ආශ්‍රිතව ඇති ස්ටැන්ෆෝඩ් විශ්වවිද්‍යාලය, ඉන්දියාවේ පන්ජාබ් ප්‍රදේශය ආශ්‍රිතව ඇති පන්ජාබ් විශ්වවිද්‍යාලය, චීනයේ ෂැංහයි නගරය ආශ්‍රිතව ඇති ෆූඩන් (Fudan) විශ්වවිද්‍යාලය, ස්වීඩනයේ ගොතෙන්බර්ග් නගරය ආශ්‍රිතව ඇති චාල්මර්ස් (Chalmers) විශ්වවිද්‍යාලය හා සිංගප්පූරුවේ NUS විශ්වවිද්‍යාලය දැක්විය හැකිය.

ග්‍රාමීය ජනතාව අපගේ රට සංවර්ධිත රටක් බවට පරිවර්තනය කිරීමට යන ගමනේ දී සිය ශක්තියෙන් දායක වීමට සූදානම්ය. අපගේ ප්‍රජාව තුළ පාසල් අධ්‍යාපනය නොලද නමුත් ඉතා දක්ෂ හා බහුවිධ හැකියාවන් සහිත පුද්ගලයෝ වෙති. ඔවුහු ජීවන පර්යේෂණාගාරය තුළ අත්දැකීම් ලැබුවෝ වෙති. කිසිදු ආකාරයේ මූල්‍ය ආධාරයක් රජයෙන් නොලබන ඔවුහු සිය ශක්තිය, නිර්මාණශීලීභාවය, ධෛර්යය හා මූල්‍ය සම්පත් යොදාගෙන නව්‍යකරණ කාර්යයේ නියැලෙති. ඔවුන් විද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණය පිළිබඳව විධිමත් පුහුණුවක් නොලබා ඇති නමුදු ඔවුන්ගේ නිරීක්ෂණ, විශ්ලේෂණ හා සංස්ලේෂණ විධිමත් පුහුණුවක් ලත් විද්‍යාඥයන්ගේ හැකියාවන්ට නො දෙවෙනිය. ඔවුහු බටහිරින් සංකල්ප ආනයනය නො කරන අතර බිම් මට්ටමේ සිට තමන්ටම අනන්‍ය වූ අදහස් හා නව්‍යකරණ විධි ජනිත කර ගනිති.

එම නිසා ප්‍රජාව සමඟ සහසම්බන්ධයක් ඇති කර ගැනීමෙන් විශ්වවිද්‍යාලයට හා ප්‍රජාවට අන්‍යෝන්‍ය වාසි රැසක් අත් වේ. කෙසේ නමුත් ඉතා අල්ප අවස්ථාවන් කිහිපයක දී හැරුණු කොට අපේ රටේ විශ්වවිද්‍යාල තවදුරටත් හුදෙකලා වූ ශාස්ත්‍රීය දූපත් ලෙස සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යයනයන්හි හා පර්යේෂණයන්හි පමණක් නියැලේ. ඒවායින් උපාධිධාරීන් බිහි කිරීම හැරුණු කොටගෙන ජනතාව වෙත ලබාදෙන ප්‍රතිලාභයක් නොමැති තරම්ය. විශ්වවිද්‍යාලවලින් ප්‍රජාව වෙත ලබාදිය හැකි අපරිමිත සේවය සලකා බැලීමේ දී ඒවා තවදුරටත් හුදෙකලා වූ ශාස්ත්‍රීය දූපත් ලෙස පැවතීම සාධාරණීකරණය කළ නොහේ. විශ්වවිද්‍යාල මෙම තත්ත්වයෙන් මිදී විශ්වවිද්‍යාලයන්හි පැවැත්ම තහවුරු කිරීමට තම වෙහෙස මහන්සියෙන් ශ්‍රමයෙන් දායකත්වය සපයන ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ජීවිත නංවාලීම සඳහා දායකත්වයක් ලබා දිය යුතුය.

එම නිසා විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රජාව සමග අත්‍යන්ත සම්බන්ධතාවක් ගොඩනගා ඒ අනුසාරයෙන් ග්‍රාමීය තරුණ පිරිස් තුළ පවත්නා සැඟව ගිය දක්ෂතා හා නිර්මාණාත්මක ශක්තීන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට හා ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි පවත්නා උපයෝජනයට නොගත් හා නිසි පරිදි ප්‍රයෝජනයට නොගත් මානව හා ස්වාභාවික සම්පත් රටේ දියුණුව උදෙසා ප්‍රශස්ත උපයෝජනයකට බඳුන් කරවීම සඳහා නිසි ක්‍රමවේදයක් සහ ක්‍රියාකාරී සැලසුමක් නිර්මාණය කළ යුතුය.

අපගේ විශ්වවිද්‍යාලයන්ට කෙසේ ප්‍රජාව සමඟ අත්‍යන්ත සම්බන්ධතාවක් ගොඩ නගාගත හැකිද?

ප්‍රජාව සමග අත්‍යන්ත සම්බන්ධතාවක් ගොඩනගා ගැනීම සඳහා අපගේ විශ්වවිද්‍යාල සහමුලින්ම ප්‍රතිනිර්මාණකරණයට හා ප්‍රතිස්ථානගත කිරීමට සිදුවනවා පමණක් නොව උපාධි පාඨමාලා ප්‍රජාව සමග සහසම්බන්ධයක් ඇති කරගැනීම විශ්වවිද්‍යාල හර පද්ධතියේ මුඛ්‍ය හරයක් හා විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ හා පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රයේ අත්‍යාවශ්‍යතාවක් බවට පත් වන පරිද්දෙන් ප්‍රතිව්‍යුහගත කළ යුතුය. පළමුව ප්‍රජාව සමග සහසම්බන්ධනයක් ඇති කරගැනීමට ඇති වාතාවරණයක් සකස් කර ගත යුතුය. මෙහිදී ප්‍රජා සේවාවන් සැපයීම විශ්වවිද්‍යාලයන්හි ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් බව හඳුනාගෙන ඒ සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය අනිවාර්ය වේ. අනතුරුව ප්‍රජාව සමග සම්බන්ධතා පවත්වාගෙන යාමට සුදුසු වාතාවරණයක් නිර්මාණය කිරීම හා පවත්වාගැනීමට අවශ්‍ය වන ආයතනික ව්‍යුහ, පද්ධති, ක්‍රියාවලීන් සහ වැඩසටහන් ස්ථාපනය කළ යුතුය. මෙහිදී, අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලය විශ්වවිද්‍යාලයේ ශාස්ත්‍රීය අභිමතාර්ථ හා පර්යේෂණ කාර්යභාරයන් හා මනාව සැසඳෙන්නා වූ ප්‍රජා පාදක කාර්යයන් ධෛර්යමත් කිරීමට එම කාර්යයන් ඉටුකිරීමට අවශ්‍ය පහසුකම් සැලසීමටත් විද්‍යාර්ථීන් ඒ වෙත යොමු කිරීමටත් වගබලා ගත යුතුය.

වර්තමානයේ දී සමහර විශ්වවිද්‍යාල කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයන් දැනටමත් ප්‍රජාව සමග වැඩදායි සම්බන්ධතා වර්ධනය කරගෙන ඇති අතර ඔවුහු එමඟින් ප්‍රජා සංවර්ධනයට සැලකිය යුතු දායකත්වයක් සපයති. කෙසේ නමුත් විශ්වවිද්‍යාලයන්හි අධ්‍යයන හා පරිපාලන කාර්යමණ්ඩලයන්හි සැලකිය යුතු කොටසක් ප්‍රජා සේවය විශ්වවිද්‍යාලයක ද්විතීයික හෝ නාමමාත්‍රික අභිමතාර්ථයක් පමණක් බවත් එවැනි වැඩකටයුතු උදෙසා වැඩසටහන් වෙන් කළ නොයුතු බවත් විශ්වාස කරති. සමහර දෙනා තවමත් විශ්වාස කරන්නේ විශ්වවිද්‍යාල බිම් මට්ටමෙන් ඈත් වූ වෙසෙසි පැළැන්තියක ආයතන විය යුතු බවය. එබැවින් ප්‍රජාව සමග සහසම්බන්ධයක් ගොඩනගා ගැනීමේ කාර්ය සාර්ථක වීමට නම් පරිපූර්ණ වූ ආකල්පමය වෙනසක දැඩි අවශ්‍යතාව පෙනී යයි. මීට අමතරව, ප්‍රජාව මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න බහුවිධ වන අතර විෂයාන්තර හා විෂය සමගාමී ප්‍රවේශයක අවශ්‍යතාව පෙන්නුම් කරයි. එහෙත් විශ්වවිද්‍යාල තවමත් අන්තර් විෂයික සාමූහික ක්‍රියාකාරීත්වයක් නොපෙන්වමින් විෂයික සීමා මායිම්වලට නතුව පවති. එහෙයින් ඵලදායි ප්‍රජා සහසම්බන්ධතාවක් ගොඩනගාගැනීම සඳහා අධ්‍යයන අංශ හා පීඨ වශයෙන් පවත්නා වූ දරදඬු බෙදීම් පසෙක ලා අදහස්, දක්ෂතා හා සම්පත් නිදහසේ බෙදාගත හැකි නම්‍යශීලී හා අන්තර් සබඳතා පවත්වා ගත හැකි පරිසරයක් පීඨ හා අධ්‍යයන අංශ තුළ සකස් කර ගත යුතුය. ප්‍රජාව සමග සහසම්බන්ධයක් ඇති කර ගැනීමේ සම්ප්‍රදාය සමාග්‍රහණය කරවීමේ දී හා ආයතනගත කිරීමේ දී අපට අභියෝගයන් කිහිපයකට මුහුණ දීමට සිදුවනු ඇත.

මෙම සහසම්බන්ධය ඵලදායී හා බලපෑම් සහිත එකක් වීමට නම් එය විශ්වවිද්‍යාලයේ මෙහෙවර ප්‍රකාශයන්හි අන්තර්ගත විය යුතු අතර අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයට පැවරෙන වගකීම් සමුදාය හා බඳවාගැනීමේ හා උසස් වීම් ලබාදීමේ පටිපාටිය විද්‍යාර්ථීන්ගේ ඉගෙනුම් අත්දැකීම් සහ බාහිර ආයතන හා දක්වන සබඳතා මගින් ද එය විද්‍යාමාන විය යුතුය. ප්‍රජා සේවය හා සංවර්ධනයට

සම්බන්ධ අනිවාර්ය වූ හා ඒකක අගය සහිත පාඨමාලා හා පැවරුම් ශිෂ්‍යයන් ප්‍රජාවට සේවය කිරීමට යොමු කරමින් ශාස්ත්‍රීය පුරවැසියන් බවට පත් කිරීමේ දී වැදගත් වේ. වඩාත් අවධාරණයෙන් කිව යුතු වන්නේ සමාජමය ක්‍රියාකාරීත්වයන් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් සැපයෙන හුදු සේවාවක් වශයෙන් පමණක් නොවිය යුතු අතර එම කාර්යයන් විශ්වවිද්‍යාලයේ සමාජමය වගකීම් සමුදායේ අනන්ත කොටසක් ලෙස සැලකිය යුතුය.

තවදුරටත් ඵලදායී වූ සහසම්බන්ධනයක් ගොඩනගා ගැනීමට උපාධි පාඨමාලාවන් පන්ති කාමරයේ දී ලබාගන්නා වූ දැනුම ප්‍රායෝගික භාවිතයක් කරා ගෙන යන්නා වූ 'ආධුනිකත්ව' ප්‍රවේශයකට අනුව සකස් කළ යුතු වේ. වෛද්‍ය සිසුන් දක්ෂ වෛද්‍යවරුන් වීම සඳහා රෝහල් සහ ශල්‍යාගාර තුළ පුහුණුව ලබාගන්නා වූ ආකාරයෙන් ම අනෙකුත් උපාධි අපේක්ෂකයන් ද තම විෂය පථයට අදාළ රජයේ ආයතන හා ප්‍රජා සංවිධානයන්හි කටයුතු කරමින් සාර්ථක වෘත්තිකයන් වීමට අවශ්‍ය ප්‍රායෝගික දැනුම, අත්දැකීම් හා කුසලතා වර්ධනය කර ගත යුතුය. එවැනි වැඩසටහන් මගින් බිහි වන උපාධිධාරීන් ප්‍රදේශීය ප්‍රජාව සමග ජීවත් වෙමින් ඔවුන් වෙතින් දැනුම ඒකරාශී කරගනිමින් ඔවුන්ගේ ගැටළු නිරාකරණයටත්, ප්‍රජා සංවර්ධනයටත් ප්‍රජාවට ප්‍රතිලාභ ලැබෙන්නා වූ සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් නිතැතින්ම පෙළඹෙනු ඇත. එවැනි උපාධිධාරීන්ට ග්‍රාමීය ප්‍රජාව වෙත සමාජ සංචලතාව, ශක්‍යතා වර්ධනය, ප්‍රාග්ධන වර්ධනය, තාක්ෂණ හුවමාරුව, නිපුණතා වර්ධනය, ඵලදායි සම්බන්ධතා හරහා ස්වයං රැකියාවක් අත්කර දිය හැකිය.

ප්‍රජාව හා දක්වන සහසම්බන්ධතාව තවදුරටත් සාර්ථක කර ගැනීමටත් වර්ධනය කර ගැනීමටත් ග්‍රාමීයව ප්‍රජා සේවා පිහිටුවා එම මධ්‍යස්ථාන හා විශ්වවිද්‍යාල අතර සම්බන්ධීකරණ තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය ඔස්සේ කළ හැකිය. ශිෂ්‍යයන්ට හා ආචාර්යවරුන්ට මෙම මධ්‍යස්ථානයන්හි රැඳී සිටිමින් ගම්වාසීන් දැනුවත් කිරීම පුහුණුව ලබා දීම ඔවුන් හා එක්ව කටයුතු කිරීම හා අධ්‍යයන කටයුතු කිරීම සඳහා අවස්ථාව හිමි වේ. මෙමගින් ශිෂ්‍යයන්ට හා ආචාර්යවරුන්ට ග්‍රාමීය ජනතාව දිනපතා මුහුණ දෙන ගැටළු, ඔවුන්ගේ චින්තනය, ආකල්ප අවශ්‍යතා, බලාපොරොත්තු සහ අපේක්ෂාවන් පමණක් නොව ප්‍රජාව තුළ දක්නට ලැබෙන සමාජ, සංස්කෘතික සහ දේශපාලන ලක්ෂණ හඳුනා ගත හැකි වේ. මෙම දැනුම ග්‍රාමීය ජනතාව මුහුණ දෙන ගැටළු සඳහා සාර්ථක පිළියම් සෙවීමේ දී අතිශයින් වැදගත් වේ.

සරසවි ගම්මාන ඇති කිරීම

අපගේ විශ්වවිද්‍යාල බොහෝමයක කලා, වාණිජ හා විද්‍යා පීඨ ඇත. මේ අතරින් සමහර විශ්වවිද්‍යාල සතුව වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු, කෘෂි විද්‍ය හා අනෙකුත් අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයන්ට අදාළ පීඨ ද ඇත. මෙවැනි පීඨයන්ට තම ප්‍රදේශයන්හි සංවර්ධනය නොවූ ග්‍රාම කිහිපයක් ක්ෂේත්‍ර පරීක්ෂණාගාර වශයෙන් තෝරා ගත හැකිය. ශිෂ්‍යයන්ට හා ආචාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයන්ට සිය විශේෂ දැනුම හරහා ගම් වැසියන්ගේ සංවර්ධන කාර්යයන්ට දායක විය හැකිය. ඔවුනට ඔවුන් සතු දැනුම කුසලතා හා අත්දැකීම් ගම්වැසියන් මුහුණ දෙන්නා වූ ගැටළු සඳහා පිළියම් සෙවීමටත්, ගම් වැසියන්ගේ සනීපාරක්ෂාව, සෞඛ්‍ය තත්ත්වය, පෝෂණය තත්ත්වය, ජීවනෝපාය, පරිසරය යන සාධක ඉහළ නැංවීමටත් උපයෝගී කරගත හැකිය.

මෙවැනි ව්‍යාපෘති මගින් ආදර්ශ ගම්මාන පිහිටුවනු ඇති අතර ඒවායේ සාර්ථකත්වය මෙවැනි ව්‍යාපෘති තව තවත් බිහි වීමට මං පාදනු ඇත. ආදර්ශ ගම්මාන බිහි කිරීමේ දී එකතු කරගන්නා දැනුම හා අත්දැකීම් ද ඉගෙන ගන්නා පාඩම ද විශ්වවිද්‍යාල අතර හුවමාරු කරගත හැකිය. සුදුසු වෙනස්කම් සහිතව දැනුම, අත්දැකීම් හා පාඩම් නොයෙක් සන්දර්භයන්හි දී ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වනු ඇත. මීට අමතරව විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ට හා ශිෂ්‍යයන්ට මෑත දී අරඹන ලද වැදගත් සංවර්ධන කාර්යයන්හි උපායමාර්ගික කොටස්කරුවන් වෙමින් ඒවායේ සාර්ථකත්වයට මඟ පෑදිය හැකිය.

මෙලෙස වැඩදායි සහසම්බන්ධයක් ශිෂ්‍යයන් හා ප්‍රජාව අතර ඇති වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දැනුම පළපුරුද්ද අතර මනා සම්මිශ්‍රණයක් ඇති වන අතර එමගින් සේවාදායකයන් නොමඳව අගය කරන දැනුමෙන් හා කුසලතාවලින් සන්නද්ධ පරිපූර්ණ උපාධිධාරීන් බිහිකිරීමට අවස්ථාව සැලසෙනු ඇත. මෙවැනි වැඩදායී සහසම්බන්ධයකින් රැස් කර ගන්නා ලද අනගි දැනුම හා අත්දැකීම් සම්භාරය විශ්වවිද්‍යාලයන්ට ග්‍රාමීය සංවර්ධන විෂයෙහි ලා මහෝපකාරී වන්නා වූ පාඨමාලා සකස් කිරීමේ හැකියාව ලබාදෙනු ඇත. එම නිසා ප්‍රජාව හා දක්වන සහසම්බන්ධය උපාධිධාරීන් වෘත්තීය ලෝකය හා මනාව පෑහෙන්නා වූ රැකියා අපේක්ෂකයන් කරනවාට අමතරව ලංකාව සංවර්ධිත රටක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ ක්‍රියාවලියට ධනාත්මක දායකත්වයක් ලබා දීමට ද ඔවුන්ට අවස්ථාව සලසයි.

සංවර්ධනය වූ රටක් කරා

සංවර්ධනය ක්‍රියාවලියකි. භාණ්ඩයක් හෝ සේවාවක් පරිද්දෙන් එය ආනයනය කළ නොහැක්කකි. එම නිසා අපගේ ප්‍රදේශීය හා ජාතික ප්‍රශ්න සඳහා විසඳුම් සෙවීමේ දී, අප ජපානය, අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, එක්සත් රාජධානිය හා සිංගප්පූරුව යනාදී වශයෙන් වන සංවර්ධිත රටවලින් ආකෘති අතමාරුවට ගත යුතුය. එසේ අන්‍යන්ගෙන් ලබාගන්නා ආකෘති ඵලදායී නොවනු ඇත. න්‍යායන් හා සංකල්ප ආනයනය කරනු වෙනුවට අපට ගැළපෙන විසඳුම් අපම සොයාගත යුතුය. අප දේශීය වූ පිළිතුරු හා පිළියම් සොයාගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. මෙහිදී අප අපගේම වූ බුද්ධිමය දේපළ තැනීමට ඇති හැකියාව මත දැක්ම රඳා පැවතිය යුතුය. මෙම බුද්ධිමය දේපළ අතරට ඉහළම තලයට අයත් වන්නා වූ විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික සොයාගැනීම් ද මධ්‍යම තලයට අයත් වන්නා වූ භාණ්ඩ, ක්‍රියාවලි හා සේවා නව්‍යකරණයට බඳුන් කිරීම ද පහළ තලයට අයත්වන්නා වූ සොයා ගැනීම් හා නව්‍යකරණයන්ට දේශීය හා අන්තර්ජාතික වෙළඳපළ තුළ වාණිජමය අගය ලබා දීම යන කරුණු අන්තර්ගත වේ. එම නිසා විශ්වවිද්‍යාල ශාස්ත්‍රඥයන් දේශීය සන්දර්භය මූලය කරගන්නා වූ ඵලදායක ප්‍රජා හා ප්‍රදේශීය සංවර්ධනයට මංපෙත් විවර කරන ඉතාම සාරවත් හා බහුවිධ වූ බුද්ධිමය සම්පත් හා යටිතල පහසුකම් සහිත 60,000ක් ඉක්ම වූ ගතික හා දක්ෂතා පරිපූර්ණ සිසු කැලකින් සුපෝෂිත වූ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට දැනුම් ආර්ථිකයක් තුළ ජාතික සංවර්ධනයේ ගාමක බලවේගය වීමේ හැකියාව ඇත. කෙසේ නමුත්, විශ්වවිද්‍යාල සතු මෙම වටිනා මානව සම්පතින් මේ තාක් දුරට නිසි ප්‍රයෝජන ගෙන නොමැත. යම් හෙයකින් මනා සංචලතාවට පත් කර ප්‍රදේශීය සංවර්ධන කාර්යයන් වෙත මෙහෙයවන්නේ නම් විශ්වවිද්‍යාලයන්ට ප්‍රදේශීය සංවර්ධනය ඉදිරියට මෙහෙයවන බලවේග කට්ටලය වීමටත් ශ්‍රී ලංකාව සංවර්ධිත රාජ්‍යයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ ඵලදායක කොටස්කරුවකු වීමටත් හැකියාව පවතී. මේ සඳහා අවශ්‍ය වන මැදිහත්වීම් සිදු කිරීමේ කාර්යභාරය මේ තීරණාත්මක මොහොතේ විශ්වවිද්‍යාල බලධාරීන් වෙත පැවරී ඇත. මෙම මැදිහත්වීම් කල් වේලා ඇති ව සිදු කරන පමණට ඒවායින් අත් වන ප්‍රතිඵල ද වේගවත් වේ.

ආදරණීය උපාධිධාරීනි, ඔබේ අධ්‍යාපනය හා ජයග්‍රහණ වෙනුවෙන් උසස් අධ්‍යාපන අවස්ථා සුරක්ෂිත කර පවත්වාගෙන යාමට ඉවහල් වන්නා වූ මහජන මුදල් දායක වී ඇති ඔබට මතක් කරන්නට මම රිසි වෙමි. එසේ හෙයින් ඔබ අද අත් කරගෙන ඇති තත්වයට පැමිණීමට ඔබට උර දුන් ඔබේ සමාජයට, ඔබේ ජාතියට, ඔබේ රටට ඵලදායී ආකාරයෙන් කෘතගුණ සැලකීමට ඔබට සදාචාරමය බැඳීමක් හා බැහැර නොවිය හැකි වගකීමක් ඇත. එම නිසා ඔබ කවර තිලයක් දරන්නෙකු බවට පත් වුව ද කුමන කාර්යයක නියැලෙන්නේ වුව ද කරුණාකර ඔබට පැවරී ඇති ජාතික වගකීම පිළිබඳ සිතිවිල්ල සිත්හි තබාගන්න. මම ඔබ සියලු දෙනාටම දීප්තිමත්, ඵලදායක හා සාරවත් අනාගතයක් ප්‍රාර්ථනා කරමි.

<u>2012.02.05</u>